

КИНО

4-2024

Kannen kuva:
Vartsujen
kämppäretken
tunnelmia 13.-15.12.

Elsa "Muurahainen" Alanko,
lippukunnanjohtaja

KIHO 4 - 2024

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Elsa Alanko

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 410 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Viimeistä pääkirjoitusta kirjoittaessani, on minun myönnettävä näiden olleen lippukunnanjohtajavuosi rankin osuus. Aikatauluttaminen ei ehkä ole vahvuuksiani ja tuntuukin, että Kihon julkaisuaika osuu aina muutenkin kiireisimpään sesonkiin. Niin kävi myös tällä kertaa. Itsenäisyyspäivänjuhlan ja lukukauden viimeisten viikkojen lomassa ei vapaita hetkiä liikaa ole.

Kuitenkin tämän kirjoittaminen on myös haikeaa ja merkitsee taas yhden ajanjakson loppua ja siirtymistä uusien tekemisten pariin. Nämä kaksi vuotta ovat olleet antoisia, opettaneet paljon ja aiheuttaneet huomattavasti vähemmän stressiä kuin etukäteen ajattelin, tai ehkä aika on jo nyt kullannut muistot. Ne sisältävät kuitenkin tärkeimpänä ihania ystäviä hallituksessa ja johtajistossa.

Ehkä senkin vuoksi pääkirjoituksen kirjoittaminen tuntuu raskaalta. Oletteko koskaan yrittäneet keksiä retken ohjelmat tai kesäleirin ruuat yksin? Ne ideat kalpenevat aina retkille, jotka on suunniteltu liian pitkiksi venähtäneissä kokouksissa. Ajatusten kimpoaminen muilta ja typerienkin ideoiden mahdollistaminen ovat luoneet monta ikimuistoista leiriohjelmaa.

Lippukunnanjohtajuuskin on pääosin yhteistyötä. Se on myös se osuus, joka antaa jaksamista ja motivoi kirjoittamaan vielä yhden pääkirjoituksen, vaikka ajatukset ovat loppuneet.

Välillä on kuitenkin hyvä aika hetkeksi rentoutua ja keskittyä itseensä. Itselleni loman aloittava perinne on jo pitkään ollut vaeltajien joulusauna. Siellä sulatan vuoden stressin Kimparin avantoon ja toivotan joulun tervetulleeksi.

Kiitos kaikille viimeisestä kahdesta vuodesta,
Murkku

HELSINGIN METSÄNKÄVIJÄT RY
Koroistentie 4 F
00280 HELSINKI

KOKOUSHUUTU
8.2.2025

VARAINAINEN VUOSIKOKOUS

Aika: Lauantaina 8.2.2025, kello 11.00

Paikka: Keskustakirjasto Oodi, Töölönlahdenkatu 4, 00100 Helsinki
Asiat: Yhdistyksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan
valinta, sekä muut asiat, jotka yhdistyksen sääntöjen 9§
määrää varsinaisen vuosikokouksen käsiteltäväksi.

Partioasu
Tilaisuudessa on kahvitarjoilu

HELSINGIN
METSÄNKÄVIJÄT RY

TERVETULOA!

Mörisevä Karhu

Vartsujen laavis 18.-20.10.

A black and white photograph showing two young women in a hammock. One woman is lying down, looking at a book or map, while the other is sitting up, looking towards the camera. They are in a forest setting with trees in the background.

Perjantaina osa saapui aikaisin laavulle ja hengaili iltapäivän. Paikalle saapui välillä muita retkeilijöitä, jotka ihmettelivät reipasta eräilyämme. Nappula laittoi riippumattonsa keskelle laavua parhaalle paikalle siten, että osalle ei jäänyt tilaa. "Nopeet syö hitaat" (riippumatossa kyllä sai olla muutkin). Kun aurinko oli laskenut, vartsut saapui paikalle. Yritimme järjestää yllätyksen, mutta paikalla oli toinen retkeilijä jota piti varoittaa. Lopulta yllätys ei edes onnistunut.

Lauantaiaamuna heräsimme osa paremmin ja osa huonommin nukkuneina. Oli kylmä ja väsy, mutta kun sai heräiltyä tunnelma nousi. Päivällä piti olla vaikka mitä ohjelmaa, mutta esim a-pukki ei toteutunut, koska eihän me tajuttu katsoa missä on luonnonsuojelualue ja missä ei..... Noooooh keksittiin muuta. Lounaaksi vartsujen piti tehdä itse pastaa ja säälän, koska myös johtajille jäi nälkä huonon suorituksensa takia. Illalla hengailtiin laavulla ja kuunneltiin musiikkia.

Sunnuntaina heräsimme, söimme ja lähdimme.

Tuhansia tunteja työtä

5.12. vietettiin kansainvälistä vapaaehtoisten päivää. Aihe liippaa läheltä, sillä vaikka partio on maailman suurin nuorisoliike 45 miljoonalla jäsenellään, se on myös merkittävä vapaaehtoistyön alusta. Vapaaehtoistyötä voi tehdä partiossa monella tasolla. Meille tutuin muoto on lippukunnissa tapahtuva arkinen ryhmänjohtaminen, joka toisaalta on kaiken partio toiminnan ydin. Voisiko partiota olla kansallisella tai kansainvälisellä tasolla ilman perustason viikkotoimintaa?

Suomessa partiossa on vuosittain aktiivisia jäseniä yli 65 000 ja HeMessä jäseniä on 209, konkarit ja kannatusjäsenet mukaan luettuna luku tuplaantuu. Kirjanpidon mukaan HeMen johtajat tekivät tänä vuonna vapaaehtoistyötä 20 495 tuntia, mikä karkeasti laskettuna on 854 päivää eli noin 2,3 vuotta putkeen. Tuo luku sisältää niin illat, retket ja leirit kuin myös suurimman osan suunnitteluun käytetyistä tunteista. Kaikkia vuoden tunteja ei sinne ole vielä tätä juttua tehdessä kirjattu eikä tuntien tarkka kirjaus lopulta ole mahdollista, mutta suuruusluokka antaa osviittaa, miten paljon aikaa pelkästään lippukunnan johtajisto käyttää vuosittain partioon.

Suomessa keskipalkka oli yksityisellä sektorilla vuonna 2020 noin 16,8 euroa tunnilta. Jos tätä sovelletaan lippukunnan johtajiston tekemiin työtunteihin, se tarkoittaa noin 344 000 euron edestä työtä.

Välillä kokouksissa kuulee naureskelua, että lippukunta pysyy pystyssä työttömien ja opiskelijoiden avulla. Se ei ole täysin tuulesta temmattua, sillä sen sijaan, että johtajamme kävisivät iltaisin, viikonloppuisin ja vapaa-ajallaan töissä tai opiskelisivat, he kuluttavat vuodessa tuhansia tunteja mahdollistaakseen harrastuksen itsensä lisäksi myös monille muille. Pelkästään kolkka johtajat ovat vuoden aikana olleet parvi-illoissa 5 524 tuntia eli yhteensä noin 230 päivää kellon ympäri. Yhden kolkka johtajan osalta tämä tarkoittaa ajallisesti lähes kuukauden yhtäjaksoista työputkea.

Partioon kulutetut tunnit ovat arvokkaita, sillä ilman niitä ei toimintaa olisi, lippukunnallamme ei olisi johtajaa, talous ei toimisi, retkiä ei järjestettäisi eivätkä ryhmät voisi kokoontua. Kiitos siis sinulle, joka olet ajallisesti, taloudellisesti tai muilla tavoin tukenut lippukuntaa kuluvan vuoden aikana. Ilman teitä 209 HeMeläisellä olisi paljon tylsempi arki etkä sinä lukisi tätäkään lehteä.

17.5.2025 Vohvelipäivä

Seuraava mahdollisuutesi tukea lippukuntaa ja nauttia itsetehtyjä herkkuja. Pysy kuulolla!

Instagram: @helsinginmetsankavijat
Facebook: Helsingin Metsänkävijät ry

LKM-retki 25.-27.10.

Kirjoitanut Tähkä, Patteri ja Kukka

Ilk.

Perjantaina tavattiin luolalla ja tehtiin kirjalliset kokeet ja niiden jälkeen suunnattiin tutulla U280:llä kohti hiekkakuoppia. Illalla syötiin maittavaa nakkikastiketta sekä suunnistettiin. Kolmas rasti oli inhottava, koska joka puolella suota näkyi heijastimia :(Kaikki suunnistajat löysivät kuitenkin nopeasti takaisin ja nukkumaan päästiin hyvissä ajoin.

Lauantaina herättiin ja syötiin leipää heittäen Jipolle kurkkuja. Aamupalan jälkeen suuntasimme kohti Kimparia Sentin kanssa ILMAN RINKKOJA JEE.

Matkan varrella suunnittelimme ja toteutimme suunnistusradan kakkosille, piirsimme karttaluonnoksen ja tunnistimme eri metsä- ja suotyypppejä.

Lounaaksi syötiin paljon pestopastaa, jonka jälkeen tehtiin suunnistusrata loppuun.

Loppupäivä kului lipunnostossa ja nuotion tekemisessä, sekä pujosten pujottelussa.

Ilta sujui oikein mallikkaasti, kun teimme reippaasti valittamatta ötökkähotelleja ja saunoimme.

Sunnuntaina siivosimme, pakkasimme ja sen jälkeen kakkoset lähtivät suunnistamaan.

Kaikki pääsivät hyvissä ajoin maaliin ja söimme hyvää linssikastiketta ja raakaa riisiä.

Lopuksi kävelimme hiekkakuoppien kautta bussipysäkille takanamme uusia kokemuksia ja suorituksia!

III lk.

Lähdimme perjantaina luolalta kohti Kimparia heti sen jälkeen kun olimme tehneet kirjalliset kokeet. Lähdimme tutulla bussilla kohti hiekkakuoppia ja saavuimme perille illalla kun oli jo pimeää. Kun olimme syöneet iltapalan häröilimme ja pystytimme teltat. Kun ne olivat pystyssä menimme makuupusseihin ja kävimme nukkumaan.

Lauantaina heräsimme ja söimme aamupalaksi ruisleipää ja kurkkua ja Jippo :) sai myös kurkkua. Sitten purimme teltat ja Lähdimme rinkat selässä kohti kimparia, matkalla tehtävänä oli erilaisia rasteja. Saavuimme Kimparille yksitellen, eräät aikaisemmin ja toiset myöhemmin. Kämpällä suoritimme EA rastin ja saunalla tähtikuviot. Söimme lounaaksi erittäin hyvää pestopastaa jonka jälkeen oli nuotio- ja lippu rasti, sekä punokset. Sitten oli kätevyys, verta vuodatettiin, mutta lopulta kaikki pääsivät makuupusseihin asti.

Sunnuntaina söimme aamupalan, munakokkelia ja leipää by Sentti. Sitten lähdimme suunnistamaan ja maalissa söimme lounaan. Lopulta lähdimme kävelemään bussipysäkkiä kohti ja pääsimme ehjinä Helsinkiin asti.

Jermujen telttis 2.-3.11.

Tapasimme lauantai aamuna rusalla jossa joutui vähän aikaa miettimään että ketä on tulossa paikalle. Pienen selvittelyn jälkeen lähdimme matkaan kolmen johtajan ja huiman kolmen jermun kanssa. Saavuttuamme nuuksioon lähdimme kävelemään kohti tuulista Vääräjärveä jossa söimme lounaaksi tonnikalapastaa. Lounaan syötyämme piti pohtia jäämekö tähän nukkumaan vai siirrymekö jonnekin tuulen suojaan. Tultuamme siihen tulokseen että on mukavampi nukkua vähemmän tuulisessa paikassa lähdimme liikkeelle kohteena Kattilajärvi. Matkalla Kattilajärvelle Sentti keksi idean käydä katsomassa matkanvarrella olevaa hiidenkirnua ja luolaa. Luolaa ei kuitenkaan koskaan löytynyt ja sen sijaan päädyimme kiipeilemään irtolohkareilla.

Kun saavutimme kattilajärven olikin jo alkanut pimentymään joten pystytimme teltat kun oli vielä vähän valoisaa. Kun teltat oli pystyssä tuli aika syödä päivälliseksi tortilloja. Syömisestä jälkeen ehti leikkiä Sentin keksimiä leikkejä ennen kuin tuli aika iltanuotiolle. Laulujen, makkaran ja avaruusbanaanien jälkeen tuli aika mennä unten maille.

Sunnuntaiaamuna reippaan aamupuuron ja pakkaamisen lähdimme takaisin kotia kohti. Kotimatalla talvi yllätti mutta se ei kuitenkaan estänyt leikkimistä jota ehti tehdä runsaasti.

Lounas syötiinkin jo tutulla Vääräjärvellä. Lounaan jälkeen alkoi matka joka tuntui osalle jermuista iäisyydeltä. He olivat kuitenkin niin reippaita että ehdimme yhtä aiempaan bussiin vaikka siihen joutui vähän juoksemaan. Rusalla onneksi odotti vanhemmat vaikka aikatalu olikin vähän aikaistunut

Sentti kehitteli retken aikana uusia pimeäleikkejä. Osa niistä oli loistavia ja osa vaatii vielä jatkokehitystä...

Salakuljettajat ja rajavartijat.

Noin puolet leikkijöistä on salakuljettajia, joiden tehtävänä on viedä jokin yhdessä valittu esine tiettyyn paikkaan. Matka voi olla melko pitkäkin, esimerkiksi 200 m tietä pitkin. Loput leikkijät ovat rajavartioita, jotka yrittävät estää tämän. Rajavartijan koskettaessa salakuljettajaa, tulee salakuljettajan rehellisesti kertoa, onko esine hänen hallussaan. Salakuljettajien kannattaa aluksi sopia taktiikastaan, kuten siitä, vaihtelevatko he esineen viejää matkan aikana ja ketkä käyttävät valoja ja ketkä eivät jne.

Pimeä ryhmähiippailu.

Yksi (tai useampi) leikkijöistä asettuu arvaajan paikalle 15–30 metrin (riippuen pimeyden tasosta) päähän tiestä metsän puolelle. Arvaajan tulisi nähdä noin 20 metrin pätkä tiestä. Loput menevät tien alkupäähän siten, että arvaaja ei näe heidän lähtöpaikkaansa. Osa (tai kaikki) heistä liikkuvat tietä pitkin arvaajan ohitse maalipaikkaan, johon arvaaja ei näe. Arvaajan tulee arvata, kuinka monta henkilöä tiellä liikkui. Ryhmän tulee siis keksiä tapoja, joilla saada arvaaja arvioimaan pimeässä liikkuvan ryhmän jäsenten määrä väärin.

Maaristimurhaaja.

Yksi leikkijöistä valitaan salaisesti maaristimurhaajaksi. Pelialueen tulee olla sellainen, johon saa kengällä piirrettyä. Pelaajat liikkuvat rajatulla alueella pitäen lamppuaan kädessä siten, että se valaisee vain omat kengät. Maaristimurhaaja piirtää maahan ristejä. Muidenkin pelaajien tulee piirtää ristejä, mutta he "kumittavat" piirtämänsä ristit heti pois (jotta maaristimurhaaja ei paljastu äänen perusteella). Jos joku pelaajista näkee maassa ristin, hänen tulee parahtaa kuolemansa merkiksi ja jäädä seisomaan hiljaa ristin päälle. Muut pelaajat pysähtyvät ja äänestävät sitä pelaajaa, jota epäilevät murhaajaksi sanomalla tämän nimen. Eniten ääniä saanut kertoo rehellisesti, oliko hän murhaaja. Peli jatkuu, kunnes murhaaja paljastuu tai jäljellä on enää kolme pelaajaa.

Retkellä syntyi myös **Maastoleikki 6.0**, mutta sitä kokeillaan vasta vartioikäisten kanssa...

Tuli lämmitti eikä lumisadekaan haitannut.

Mäyrien Cluedo-kämppis 15.-17.11.

Perjantaina saavuimme muutaman vartsun kanssa bussilla sekä kävellen kämpälle ja lämmitimme sen, kun samalla kun loput vartsut saapuivat autokyydillä. Söimme hamppareita, pelasimme korttia ja menimme nukkumaan.

Lauantaina herätimme vartsut ysiltä sanoin: kymmenen minuuttia lipunnostoon (eräät myöhästyivät silti ihan kunnolla). Aamupalaksi söimme todella hyvää puuroa ja hieman koviakaan kylmiä, mutta silti hyviä leipiä. Seuraavaksi oli vuorossa hyvä työ, eli siivosimme sekä kämpän että saunan katot ja pilkoimme puita. Tämä kesti pitkään, mutta sentään meillä oli hauskaa. Lounaaksi oli wokkia, joka maistui kaikille. Lounaan jälkeen oleskelimme kämpässä, pelasimme korttia, ja sitten vuorossa olikin jo päivällinen, jolloin oli erittäin maukasta tomaattipastaa. Sitten vartsut tiskasivat ja he pääsivät kokemaan itsetehdyn pakohuoneen saunalle. Saunaan ja uimaan ei vartsuja saatu, vaikka kuinka yritettiin, joten he jäivät kämppään Eran ja Leevin (Leipä) kanssa, sillä aikaa, kun vj:t meni saunaan. Illalla taas hengailtiin kämpässä, koska sade oli kastellut maaston ja suunnistus peruttiin. Iltapalaksi oli lettuja. (Ei enää koskaan uudestaan!) Työ oli pitkä ja erittäin raskas, mutta onneksi vartsut tykkäsivät lettumössöstä.

Sunnuntaina söimme puuroa, nostimme lipun ja aloimme hyvällä vauhdilla siivoamaan kämppää. Se menikin nopeasti, joten meille jäi vielä aikaa hengailla kämpässä ennen kuin lähdimme kohti futaria, jossa kyytimme jo odottivat. Kaikilla oli ilmeisesti hauskaa, ja varsinkin ruoka maistui kämppiksellä!

Teksti: Tähkä ja Nipsu

Peijaiset 22.-24.11.

Johtajisto kokoontui viettämään rentouttavaa ja hauskaa viikonloppua Peijaisten merkeissä. Sijainti oli alkuun mysteeri, ja päädyimme lopulta mökille jonnekin päin Someroa. Perjantaina illalla porukka oli väsynyttä, mutta pelasimme kuitenkin muutaman erän secret hitleriä, jossa mm. Panda ja Lieska tekivät hienot roolisuoritukset.

Lauantai alkoi järkyttävästi; Nappula murhattiin! Alkoi koko viikonlopun kestävä murhapeli, jossa nimellinen paperilappu tarkoitti kuolemaa. Äänestyksissä yritettiin paljastaa murhaajat, mutta lopulta lähes kaikki kuolivat. Aamupäivästä leikittiin pihaleikkejä, mm. norjalaista jalkaleikkiä ja nurkkajussia. Keskipäivällä pidettiin kokous, jossa käytiin läpi johtajiston asioita, mm. suunniteltiin talviretkeä ja vaeltajien kevään ohjelmistoa. Viikonloppuun kuului myös paljon vapaata hengailua ja jutustelua.

Illalla meidät jaettiin kolmeen porukkaan ja heitettiin autolla metsään silmät sidottuina. Meidän oli kuulemma löydettävä uusi lippukunta. Piti saada myrskylyhty syttymään tuluksilla, ja suunnistaa sitten epämääräisten karttojen ja mm. heijastimien avulla takaisin mökille. Öisessä ja talvisessa metsässä oli hauskaa vaeltaa, varsinkin kun tiimistä löytyi osaavia erätaitajia, koska yksin olisin jäänyt ja harhaillut pimeässä. Sitten vielä saunottiin, syötiin pizzaa ja pelattiin monta erää kuka olen?- peliä.

Sunnuntaina siivottiin ja palattiin kotiin. Olipa mainio viikonloppu!

Teksti: Metsis

Itsenäisyyspäivä ja ansioituneet

Lipunkantajana Benji.

Sudenpääsolki nro 245 — Salla “Salama” Nyman

Salama on aktiivinen kolkka, joka käy kaikissa HeMen tapahtumissa, ja osallistuu aina mahdollisuuksien mukaan myös muuhun partiotoimintaan. Salama on esimerkillinen pivonjohtaja, joka huolehtii oman pivonsa hyvästä käytöksestä, ja vähän naapuripivojenkin. Salama haluaa oppia koko ajan lisää, ja jakaa osaamistaan myös muille mielellään.

Sudenpääsolki nro 246 — Niilo “Koiruus” Kinnunen

Koiruus on osoittanut kuluneena syksynä erityistä rohkeutta ja henkilökohtaista kasvua. Koiruus on osallistunut partiotoimintaan ahkerasti, vaikka paras partiokaveri joutuikin toisen harrastuksen takia jättämään Myyränpennut. Koiruus ei ole tästä lannistunut, vaan on ottanut pivonsa toiminnasta vastuuta, auttanut muita ja aktiivisesti tutustunut muihin myyränpentuihin.

Karhunpääsolki nro 5 — Milla “Kukka” Immonen

Kukka on erityisen aktiivinen vartiolainen, joka on innokkaasti mukana oman vartionsa toiminnassa, lippukunnan tapahtumissa sekä lähes jokaisessa partiotaitokilpailussa. Kukka tarttuu aina pirteästi ja ilon kautta toimeen, vaikka edessä oleva tehtävä olisi vaikea tai ei niin hauska. Hän pystyy päämäärätietoisuudellaan ja oma-aloitteisuudellaan suoriutumaan kiitettävästi ja tehokkaasti kaaoksenkin keskellä. Kukka on empaattinen ja auttaa muita parhaansa mukaan. Hän onkin ollut suureksi avuksi vartionjohtajilleen esimerkillisellä toiminnallaan.

Louhisuden solki — Vuokko “Lumme” Saarinen

Lumpeen vahvuuksia johtajana on hyvät suunnittelun taidot. Hän osaa ennakoida ja ottaa huomioon sellaisia asioita, joihin kaikki kokeneemmatkaan johtajat eivät osaa varautua. Huolellisuus näkyy niin Lumpeen suunnitelmissa kuin työn jäljessä. Tähän sisältyy myös hyvä kyky aikamääreiden kunnioittamisen suhteen.

Lumpeella on yleensä keskeinen rooli kisavartioiden kokoamisessa ja ilmoittamisessa partiotaitokilpailuihin. Kisojen ja kaikkien muiden tapahtumien ohella Lumme on aina vapaaehtoisena auttamassa sellaisissakin tehtävissä, joihin usein on vaikeaa saada tekijöitä, kuten kalustonhuollossa, siivouksessa ja muissa talkootöissä.

Louhisudensolki — Oona “Nappula” Hyppönen

Nappulan järjestämä ohjelma on innostavaa ja lippukunnan toteuttaman eräpartio-ohjelman mukaista. Hänen suunnitelmissaan näkyvät toiminnallisuus ja yhteinen tekeminen, joilla hän on pyrkinyt lisäämään vartionsa yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Nappula on viime vuosina ollut lippukunnan aktiivisin partiotaitokilpailujen kävijä. Hän myös kannustaa omia vartiolaisiaan osallistumaan kisoihin. Nappula johtaa muita omalla esimerkillään, ja on täten mukana kaikessa lippukunnan toiminnassa. Hän on myös aina valmiina tarttumaan toimeen, oli kyseessä sitten huussin tyhjentäminen tai lippukunnan mattojen peseminen.

Hämeen Partiopiirin Kuparinen ansiomerkki — Toivo “Norppa” Laiho

Norppa on osallistunut kahden lippukunnan, Hollolan Hirvenhiihtäjien ja Helsingin Metsänkävijöiden, toimintaan aktiivisesti. Erityisesti hän on tuottanut laadukasta ja arvokasta materiaalia lippukuntien kuvapankkiin muiden hyödynnettäväksi. HeMen Partiosäätiö hankki keväällä lippukunnalle kolon, jota on remontoitu johtajiston ja konkareiden kesken. Norppa osallistui aktiivisesti kolon remontointiin myös yhteisten remppa-aikojen ulkopuolella.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten toimintaan Norppa on osallistunut aktiivisesti jo monen vuoden ajan. Hän on ollut viimeisen kolmen vuoden ajan aktiivisena osana piirin kuvaustoimikuntaa, sekä nyt hypännyt uusiin saappaisiin liittyessään osaksi piirin kiipeilytoimikuntaa. Suurleireillä kuten Kajolla, Explossa sekä Johtajatulilla, Norppa toimi loisteliaasti pestissään valokuvaajana. Norppaa kuvaillaan aktiivisesti tapahtumiin, sekä kokouksiin osallistuvana sekä ennenkaikkea idearikkaana henkilönä, joka ottaa vastuuta tekemisestään.

I-luokan Mannerheim-solki — Maija “Make” Holopainen

Make on kasvanut vastuunkantajana uudessa lippukunnassaan viimeisten vuosien aikana ihailtavalla tavalla. Hän aloitti kolkkaajohtajana aktiivisena ja velvollisuudentuntoisena toimijana, siitäkin huolimatta, että pian hänen siirryttyään uuteen lippukuntaan korona pakotti kaikki siirtymään etätoimintaan. Moni olisi saattanut uutena johtajana jättää leikin kesken, mutta Make kantoi vastuunsa ja oli eturivissä suunnittelemassa ohjelman mukauttamista etämuotoiseksi. On suurilta osin hänen ansiotaan, että lippukunnan kolkkatoiminta jatkui läpi koronavuosien taukoamatta. Aikana, jolloin johtajia on vaikeaa saada sitoutettua viikkotoimintaan, Make pysyi uutena tulokkaana tiukasti kiinni lippukunta-arjessa. Tämä ei varmasti ole ollut hänelle helppoa,

sillä Makelle sydäntä lähellä on erityisesti metsässä toimiminen ja eräpartio, jota hän ei monena etävuonna päässyt lainkaan toteuttamaan. Tässä kaikessa näkyy myös hänen rohkeutensa. Vaikeuksista huolimatta Make ei lannistu, vaan kohtaa vaikeatkin tilanteet pystypäin.

Toimittuaan ensin ryhmänjohtajana Make ryhtyi kantamaan vastuuta veljesjoukonjohtajana eli ikäkausivastaavana. Samalla Make liittyi myös lippukunnan hallitukseen, vain muutama vuosi lippukunnassa aloittamisensa jälkeen. Tämä osoittaa Maken pelottomuutta tarttua uusiin haasteisiin sekä myöskin hänen velvollisuudentuntoisuuttaan. Osana lippukunnan hallitusta Make kantaa vastuuta myöskin niistä asioista, jotka eivät suoraan liity hänen johtamaansa kolkkatöimintään.

Maken toimintaa partiojohtajana ohjaa vahva usko ihmisten yhdenvertaisuuteen ja hän on partiolupauksensa mukaisesti myös pyrkinyt jatkuvasti kasvamaan tässä katsomuksessaan. Kolkkaajohtajana Make pyrkii aina huomioimaan lasten erilaiset lähtökohdat ryhmän toimintaan osallistumisessa. Viimeisen kolmen vuoden aikana Maken vaikutus lippukunnan kolkkatöiminnassa näkyy esimerkiksi siinä, miten esimerkiksi eri tavalla oppivat lapset otetaan ohjelmassa huomioon.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Pronssinen ansiomitali — Martta “Panda” Holmberg

Panda on aktiivinen ja oma-aloitteinen partiojohtaja, joka osallistuu lippukunnan tapahtumiin aktiivisesti, niihinkin, mihin ei pestin puolesta olisi velvollisuutta osallistua. Hän on johtanut jermuryhmää kahden vuoden ajan, jonka lisäksi on hän on aktiivinen lippukunnan hallituksessa.

Näiden lisäksi Panda on toiminut luotsina vartioikäisille, ja hänen toimintaansa kuvaillaan näin: “Pandan kanssa on hyödyllistä käydä keskustelua, sillä hänellä on paljon asiallisesti perusteltuja näkemyksiä. Hänen puoleensa on hyvä kääntyä, kun tarvitsee mielipidettä tai ratkaisua johonkin asiaan. Panda on ollut mukana luomassa luotsitoiminnan nykyistä toimintakulttuuria, jossa vartionjohtajien ja luotsin välille on viritetty aiempaa aktiivisempi, tiiviimpi ja rehellisempi yhteys.

Suomen Partiolaisten Pronssinen ansiomitali — Sanni “Kaizi” Pohjannoro

Kaizi tekee useita pestejä samanaikaisesti ja ihailtavalla tavalla jokainen pesti saa tarvitsemansa huomion. Sanni on meille muille esimerkki itsensäjohtamistaidoillaan ja päämäärätietoisuudellaan: usein hän ottaa vaikkapa tapahtumapestiin uuden näkökulman, jota haluaa erityisesti toteuttaa. Näkökulmat liittyvät yleensä ekologisuuteen tai saavutettavuuteen, eli siihen että yhä useampi voisi tulla mukaan tai luonnon kantokykyyn.

Kaizin pestilista on niin vaikuttava, että on hankalaa luetella kaikkia viime vuosien varrelta. Yritän kuitenkin tiivistää. HeMessä Kaizi on toiminut pitkään taloudenhoitajana toimintaa kehittäen sekä kolkkaajohtajana. Suomen Partiolaisissa ja Pääkaupunkiseudun Partiolaisissa Kaizi on ollut viime vuosina mukana useammassa pestissä mm. viestinnän ja markkinoinnin ja partiotaitokilpailujen parissa. Kaizi on myös ollut perustamassa Partiojournalisteja katoavan Partio-lehden tilalle.

Kaizin päämäärätietoisuus näkyy erityisesti hänen tapahtumapesteissään. Johtajatulien staabipestissä vuonna 2021 oikea-aikaisella ja konkreettisella viestinnän vaatimuksilla johdettiin tapahtumaa terveysturvalliseksi. Sama teema jatkui Kaizin johtaessa partiotaitojen SM-kisoja, jotka siirrettiin vuodella eteenpäin, mutta jälleen kerran päämäärätietoisella otteella Kiljavalla kisattiin hyvät kisat, ja projekti ylitti sille asetetut tavoitteet.

Viimeisimpänä isona haasteena Kaizi johti Pääkaupunkiseudun Partiolaisten piirileiri Kimaran. Kaizi johtaa vahvasti ihmisten etu edellä ja partion arvoihin nojaten. Kaizin johtaminen on analyttistä ja hän analysoi omaa johtamistyyliään ansiokkaasti.

Pääkaupunkiseudun Partiolaisten Hopeinen ansiomitali — liris “lippu” Rekola

lippu on toiminut vastuullisissa johtajatehtävissä yli kymmenen vuoden ajan. Nousujohteinen partiopolku on kulkenut lippukunnassa vartioikäisten veljesjoukonjohtajan pestistä lippukunnanjohtajan apulaiseksi ja edelleen lippukunnanjohtajaksi. lippu ei kuitenkaan koskaan ole tyytynyt vain hallinnollisiin johtotehtäviin, vaan on ollut aina valmis laittamaan kädet saveen lippukunnan edun niin vaatiessa. Vartioikäisten veljesjoukonjohtajana sekä lippukunnanjohtajana toimiessaan lippu todisti olevansa erinomainen ryhmähengen luoja sekä tavoitteellinen asioiden edistäjä. lipun VIVJJ-vuosina lippukunnassa otettiin harppauksia samoajatoiminnan kehittämiseksi, ja hallituksessa toimiessaan lippukunnassa keskityttiin etenkin jäsenhankinnan tehostamiseen - erinomaisin tuloksin.

lippu siirtyi aktiivisen lippukuntauran jälkeen astetta suurempiin ympyröihin Suomen Metsänkävijöihin. Hän aloitti hallituksen jäsenenä ja sihteerinä 2018 ja siinä pestissä hänen oli tarkoitus jatkaakin. Lyhyellä varoitus- ja harkinta-ajalla liris otti kuitenkin SuMen puheenjohtajuuden itselleen ja lähti luotsaamaan yhdistystä tavoitteellisella ja linjakkaalla otteella. lippu keskittyi hallituksen kanssa perusasioiden ja -pilareiden luomiseen.

Johtajana lippu on erityisen taitava löytämään ympärilleen juuri oikeat ihmiset oikeisiin tehtäviin, sekä mahdollistamaan heille riittävän tilan ja ajan pestissään onnistumiseen. lipun taito tuoda erilaisia, eri asioista kiinnostuneita ja monenlaisilla taidoilla varustettuja ihmisiä yhteisen asian äärelle on erityisen tärkeää SuMen kaltaista yhteisöä johdettaessa, jossa maantieteellinen jakauma on laajaa ja ihmiset hyvinkin eri ikäisiä. Yhteentuvalla johtamisen otteellaan liris myöskin loi tavoitteellisesti yhtenäisempää SuMea.

HAAAAAAA!

Puiden välistä

- ▶ Sentti on Jepen isä
- ▶ ...ja horjuttaa sua esteet saa...
- ▶ "Aa ei tää ollukkaan mittanauha tää oliki suklaata"
- ▶ mä rizzaan tätä mun taltaa et se toimis paremmin
- ▶ BABYGIRL MÄ SPENDAAN SUHUN KAKS TONNII
- ▶ Ammuttiin epäilyttävää lehtikasaa 10 minuuttia, mut se olikin vaan lehtikasa.
- ▶ Ukki kertoi jatkosodasta, siitä alikersantti Rotasta...
- ▶ Varo yöryömijöitä!
- ▶ "tää järjestelmä nyt vaan on semmonen että pojat on kehittyneempiä ku tytöt"
- ▶ "Partio on tosi kiva vapaaehtois toiminta-" "TUOL ON ORAVA!!"
- ▶ "Huivit kiertää"
- ▶ Sentti on viisas mies
- ▶ Laskekaa vähän dynaamisemmin
- ▶ Womp womp
- ▶ Tiskasin mun banaanin t: Aarre
- ▶ "K:t vaihtuu p:ksi" *tekee delffiini ääniä*
- ▶ Sentti on viisas mies... mutta mystinen
- ▶ Puiden välistä ei kuulu muita ku hiljaisuutta... ja skibidisammakkoa
- ▶ "Käpy sano joku lause" "mikä lause?"
- ▶ -Jos siellä on puuma niin sitten siellä on varmaan myös pylmä
- ▶ "Onks toi kivitalo?" "Ei se syttyy palamaan." "Kokeillaanko?" "Kokeillaanko?"
- ▶ No onhan se aika söpö silleen... Blondi ja sinisilmät.
- ▶ Kids, don't do drugs, do HEME!
- ▶ "ooksä hakemas aaltoon?" "Joo" "ootsä pääsemäs sisään?"

100 vuotta omia polkuja

Vuosien välirikko Helsingin Metsänkävijöiden ja Suomen Partiolaisten kanssa päättyi vuoden 1924 lopulla. HeMe oli eronnut Suomen Partioliitosta keväällä 1920 partiolakiin ja lupauksen sanamuotoihin liittyvien erimielisyyksien takia. Partio-lehdessä (12/1924) kerrottiin tiedonannoissa: "14.11.24 hyväksyttiin Suomen partioliittoon »Helsingin Metsänkävijät», joiden ylipäällikkönä on Ilmari Vainio."

Asiasta pohdittiin myös erillisessä kirjoituksessa, jonka otsikko oli "Rivit laajenevat". Nimimerkki "K" kirjoittama kirjoitus alkaa seuraavasti:

"Lyhyt Liittoneuvoston uutinen kertoo, että partiojärjestö »Metsänkävijät» on jälleen liittynyt Suomen Partioliittoon. Siitä on jo useita vuosia, kun Metsänkävijät ollen eri mieltä joistakuista asioista vakaumuksensa vuoksi erosivat Liitostamme ja muodostivat tavallaan oman villin liittonsa. Liittymisuutinen oli todella iloinen joulu-uutinen, ja lausumme Mänkijät toverillisesti tervetulleiksi takaisin. On hyvä, että rivit taajenevat ja lujittuvat, on hyvä, että tahdotaan koota voimat yhteen, vaikka tässä tapauksessahan liittymisellä on vain ulkonaista merkitystä, sillä sisäisestihän Mänkijät ovat olleet koko ajan parhaita partiokumppaneitamme."

Sen jälkeen kirjoituksessa pohditaan, miten suojeluskunta on viime aikoina kasvattanut suosiota partion kustannuksella sekä miten nämä kaksi järjestöä eroavat toisistaan, vaikka toiminta on osin samankaltaista. (ulkoilmaharjoituksia, leirielämää, retkiä ja sotaleikkejä ym). Lopuksi vielä todetaan seuraavaa:

Liittoon liittyminen ei HeMen varsinaiseen toimintaan juurikaan vaikuttanut, vaan se jatkoi omia tuttuja polkujaan. Vartiot kisasivat keskenään aivan kuten tänäkin päivänä. Arvosteluperusteet olivat kovin tutunolaisia ”kokousten ohjelman tarkoituksenmukaisuus ja poikien käyttäytyminen y.m.s.”. Eroavaisuuksista nykypäivään huomataan ainakin palkinto, sekä se että kilpailut tulokset julkaistiin valtakunnallisessa Partio-lehdessä. Hyvä että julkaistiin, sillä toimintakertomusta vuodelta 1924 ei löydy lippukunnan arkistosta. Partio-lehti 2/1925:

”I Mursut 630 pis. Vart. joht. Valtasaari.
2 Majavat 620 pist. Vart. joht. Vikman.
3 Ilvekset 540 pist. Vart. joht. Suomela.
4 Ahmat 480 pist. Vart. joht. Selinheimo.
5 Karhut 430 pist. Vart. joht. Raekallio.
6 Oravat 430 pist. Vart. joht. Lavonius.
7 Korpit 370 pist. Vart. joht. Heinänen.

Mursut saivat palkinnoksi hienon partiokirveen. Haa!”

Partiolehden piirrustuksia partiotoiminnasta.

Nuuhku

15.9.2017

Kävin koeajamassa uuden auton. Siinä oli sellainen isohko näyttö keskellä, ei mikään hieno tabletti vaan ihan perheauton perussetti. Se tässä hermostuttaakin. Radiokanavan vaihtamiseksi piti tökkiä ruutua useita kertoja ja navigaattoriakin piti räplätä – ihan liikaa. Huomasin kuitenkin ajoissa tuijottaneeni ruutua liian pitkään, eikä minusta tullut iltalööpin uutisen toisintoa. Kuolemaan johtanut peräänajo oli jo tapahtunut samaisella Länsiväylällä viikko aikaisemmin. Olkoonkin, että samassa ”mediakeskuksessa” on myös peruustuskameran näyttö, mutta mitä sillä tekee, jos ei pääse parkkipaikalle asti.

Talvikin on tulossa ja rukkaset käteen, jolloin kosketusnäyttö ei toimisi ilman akrobatiaa. Tietenkin turvallisen autoilun perusohje on se, että auto pitää aina jo ajoon lähtiessä olla valmiiksi niin lämmin, että kuljettaja voi ajaa ilman paksua talvitakkia, ja hansikkaitakin. Mutta nyt käsi sydämelle autoileva hemeläinen: teetkö sinä aina niin?

Jäin miettimään minkälainen radio ei tappaisi minua tai sinua, joka saatat osua tielleni – tai olet kyydissäni.

Sama koskee puhelimen käyttöä. Nyt en enään tiedä uskallanko lähettää mitään viestiä, ettei käy niin ettet koskaan enään pysty vastaamaan. Lupaa minulle, ettet edes yritä vastata puheluuni tai mihinkään mobiiliviestiini ellei se ole ehdottoman turvallista – #ItCanWait. Ihan sama oletko liikkeellä jalan vai moottorilla. Jos viestissäni kysyin jotain, niin arvostan sitä kun aikanaan vastaat. Odotan sitä, sillä siitä tiedän, että sulla on kaikki hyvin.

* * *

Rakas autoileva hemeläinen ja vanhemmat, jotka heitä kuljettavat. Ottakaa vakavasti nykypäivän liikkuminen, uudet härpäkkeet ja niiden vaarat. Kun seuraavan kerran liikkuessanne muu kuin liikenne vie huomionne, katsotte ajaessanne auton sisätiloihin syystä tai toisesta, niin muistakaa nämä sanat ja kääntäkää katseenne takaisin liikenteeseen. Anna kännykkä kaverille tai uskalla jättää vastaamatta, anna tylsän radiokanavan soida tai eksy kunnolla, jos navigaattorin ääniohjaus ei ollut päällä. Pysähdy edes. Jos et pysty, siirry käyttämään julkisia tai mieti taksissa mitä pitäisi asialle tehdä.

Kyse ei ole enään siitä, että sinä tekisit virheen tai edes siitä, että joku toinen sen tekisi. Meidän vastuullamme on näyttää esimerkkiä ja toimia niin, ettei vahinkoa edes pääse tapahtumaan, sillä yksikin on liikaa.

*Itsenäisyyspäivän kihokasvoksi asettui tällä kertaa
Patteri, Alex Kulmala.*

Kihokasvo

Ikä ja vartio?

13v, Mäyrät

Mistä keksit partionimesi?

Olin Komiolla, kun nimi piti keksiä.

Näin lämpöpatterin seinällä ja katsoin sitä,
ja mieleen tuli Patteri.

Miltä tuntui voittaa Vongoivan kallo?

En ollut yllättynyt. Voitto kuvaa hyvin
vartion menoa.

Näin itsenäisyyspäivän kunniaksi, mitkä kolme sanaa sinulle tulee Suomesta mieleen?

Tasa-arvoisuus, rauha ja talvi.

Miten ajattelit jatkaa itsenäisyyspäivän viettoa?

Mennä kotiin ja olla vaan. Katson myös
Linnan juhlia sen verran kuin jaksan.

Joulu lähestyy kovaa vauhtia.

Onko sinulla joulukalenteria?

On, useampi. Toblerone- ja Kinder-kalenterit.
Ja partiokalenteri.

Mitkä kouluarvosanat antaisit niille?

Kaikille 9.

Kenelle haluaisit lähettää terveisiä?

Kaikille partiolaisille.

Vartsujen laaviksella hymyilytti.

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä,
jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka
lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2024

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi "Kurre" Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen martha.holmberg@partio.fi.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki